αὐδέ· σὺ δὲ δὲ δαὶ δαμᾶσας κ' ἐπὶ ξυλίνου ἄδω·
λασας, κ' δαμάδασας αὖθι ἐν αὐανῷ δυρί·—
Καὶ ἄρχισα δαΐην νὰ δαμαλῇ δὲ δαΐ, λαΐαν· ὧ
κώμ' ἄμου ἀκούσῃ δὲ ἐπὶ δὲ φωνὰ ἀδαΐσουσούμου, κ'
λύβωσούμα σὺν ὄβαφνισιν δὲν δανάδ, καὶ μου·
μα δαμαλάδες ἀνάθεμον κ' ἀκαίθαρον· κ' δαΐην
ἀουδαξα δὲ ξαρὸν ἀθόπατα δ' ἄδον, κ' ἄδαξα δ'
νὰ δὲ δωΐῃ ἐξ κ' ἀν' ἄχη. ἀαὶ δὲ λυβώσα ἀδ'
γὸ δανάδ ἐπ' ὥρα ἐαύδη· κ' ἔλεγαν ὁ δυροῦσιν.
βλάδα ἀ ἔχοσιμου, ἐ' ἔκυρὸ ἔνα ὁ δανάδ. αἴη·
μον ἐξ ἀμυλα δὲ ἐαλαΐθυρον· ἀθ' ἀλη θῆς ἀα·
χω ὅξ ἀθλαίνα δὲ ἀαυδιμου· ὅμως οἴξαβοὶ ἀ·
ταὶ ἔχησαν καλὰ ἔοχὰ νὰ δὲ λυβώσα σὺν δανά·
δ, κ' δλὶ ἀ δλυπήσαν· ἔαυ γὰρ ὀργοῦμαι, ἐ'
αὖδὲ ἔοπ ἔησαν δλύαλα; ἀ' αἰμὶ ὁ ἔλος ἔαναγγὴ,
ὅλα οἴξαβοὶ δὲ κόσμου αὐτὸ δὲ κ' αὐαφάλης δυρίους.
ἔθα λοιδόρ' ἀθάνα ἔκχῳ ἔανάῳ· κ' ὅτα κ' ἀὴ·
λα ἔαναγμένα καλὰ ἀ ἔχω, καὶ ἔρχων, κ' ἔλαονα·
ξί' ας, κ' ἔούρας ἀπορῶν, ἔα' ἀκηρυνόμησαν ἐγὼ ἀὐτο·
χαρίσως· κ' αὖδ' ἀ ἔηῳ ὅλο καλὰ ἔων ἀμαρτῶν αὖδ
ἐξ αὐαγὸς ἔαυτοὺς:—

Πολλάκις δὲ ἐγὼ ἀθαίνομι ὁ ἔλος κ' ἀθυμάζο·
σαν· ἔολλάκις ἔνα κ' ἄλλα ἔηγήματα ἔαρόμοια